

מה דרך יבור לו פושע-מלחמה הרואה את הנולד

„וכרן דבר למי שעתיד להיות פושע-מלחמה: — אם משתתף אתה ברצח המוני, אך את עור בשרך מילטת, היה איש-מדע, בני. זו הדרך היחידה בתקופתנו להנצל מדינו של רוצח. לעתיד לבוא חלילה לך לסמוך על היותך מדינאי המחרחר מלחמה. אם תפסיד במלחמה יתלון, אם תהיה גנרל ותנהל תבוסה, יציאוך להורג ביריה. תעשייתך הנך, יחבושך בכלא. אך אם איש-מדע הנך, כבד יכבדוך בלי לבדוק מי נצח במלחמה. אויביך ידשנוך עונג, יתחרו ביניהם לקנות את לבך, ולא ישימו אל לבם את מספר בני ארצם שאולי נרצחו בגללך. ולא עוד אלא שיתכן שתקבל את פרס נובל (ואהרה): הרפואה אינה משלוהיד בטוח; שכן אפשר ויאשימוך בנסיגנות סדיסטיים. שקוד לבור לעצמך מלאכה המכבדת את בעליה, נקיית כפיים ומבוטחת, כעיסוק בפצצות אטום או רקטות סטרטוספריות.

שמא סבורים אתם: לצון אני חוזמ? קראונו איפוא ותנו לבכם לדעת מהי מנת חלקם של אנשי-המרע הגרמניים למן תוב המלחמה ועד עתה.“

(י. ג'וסטון — „נייטן“)

מאמצעי ההטעיה במלחמה

ידוע השימוש בדחלילי כלי מלחמה, עשויים עץ, שהשתמשו בהם במלחמה צבאות שני הצדדים, כדי להטעות את האויב ביחס לריכוזי הצבאות וכונותיהם. שימוש זה היה רווח ביותר במלחמה במדבר המערבי. כן זכור הניצול שניצל אלנבי מחזות צבא ודחליליסטים בעמק הירדן ליד יריחו, לפני ערכו את התקפתו הגדולה בשפלת החורף. „חליהטעיה“ זה היה בעבר בעיית כבודה רבה. המלחמה האחרונה הביאה בכנייה אמצאות רבות גם בתחום זה.

ענה גילה משרד-המלחמה הבריטי פרטים נוספים על השימוש החדש ביותר בהסתואה טקטית, ועל השימוש בדחלילי תותחים, כלירכב, וסירות-פלישה כדי להסיט אליהם את אש האויב. כוח ההטעיה של הדחלילים הקודמים היה מועט ומשקלם, נפחם, הזמן הנדרש לכינונם, והשמירה המתמדת שנוקקו לה ביחוד בעונת סערות-החול במזרח התיכון היו חסרונותיהם העיקריים. ב-1942 התגברו על מרבית הקשיים הללו ע"י השימוש בחומר שממנו עשויים הכדורים הפורחים לעיצוב דחליליהם של כלי-מלחמה שונים. אפשר לארוו טנק „שרמן“ העשוי מחומר זה באריזה הגדולה רק במקצת מצורר-של-קריקט ולהגדילו — במקום הדרוש, — תוך גיפוה, לנפח של טנק „שרמן“ אמיתי, שמשקלו יהא רק 170 ליטראות — לעומת שלושים וחמש הטונות, משקל ה„שרמן“ האמתי — וחמש דקות בלבד דין כדי לנפחו ולכוננו.

שיאים בנחיתת יחידות חיל-מוטס

בפעולת חיל מוטס נודעת, כידוע, חשיבות מרובה לשלב הראשון של הנחיתה וההתארגנות-לפעולה של היחידות הקטנות של החילות המוטסים. ערך מיוחד נודע גם למהירות ההפעלה של כלי המסייעים העשויים להגן על איזורי הנחיתה ועל שלב התארגנותן של יחידות חיל-הרגלי והתשיבות האחרות. על המאמצים הנעשים בצבא האמריקאי להחשה פעולתן של יחידות הארטילריה המוטסת מסופר בשבועון „ארמי טיימס“ של ארה״ב: שאיפתו של לויט. אורבל שפרד וחבר מדריכיו לארטילריה, לשכלל את הישגיהם, שרשיב עמוקים לה בסיסמתו של אגף-הארטילריה שב„מחלקת אימוני-הקרקע של החילות המוטסים“ הלא היא הסיקמה: „מהירות ויעילות“. יום חג היה זה איפוא לאגף-הארטילריה כשסיימו בסוף חודש נובמבר נחיתה של יחידה מיתדות הארטילריה של החילות המוטסים ב-3 דקות ו-35 שניות. במונחים של ארטילרית החילות המוטסים, נמדד קצב-הזמן מהרגע בו צונח הראשון לאנשי חטיבת-הארטילריה מן המטוס למקומו ועד הרגע בו יורה התותח את צורו הראשון. כיון שהוקצו מ-50 עד 65 שניות לצניחת המצנת מגובה של 1000 רגל, נותרו רק שניות אחדות

להחקת ההוביצר. אם אין האנשים עובדים בשיא של מהירות ויעילות, צריכות לעבור כ־ 5 עד 10 דקות לפני שההוביצר יורק את אש. ההכנה למבצע של ארטילריה החיל-המוטס כוללת פירוקו של ההוביצר לתשעה חלקים הארוגים באריזה מיוחדת. כל אחד מהם נתון בתוך סוגר מרופד שאל קצו הקרמי מחובר מצנח: כשחבר התותחנים עוזב את המוטס, מוסטת סידרה של כפתורים המשוחררת את ההוביצר מפסגת השנים שבתחתית המוטס ברגע שהאנשים קופצים. התאמה זו נעשית לשם הסכון בזמן על הקרקע, כיון שהאנשים והציוד נסחפים מטה לאותה נקודה, בערך.

חיל מוטס טריטוריאלי

בעתיד יהיה הצבא הטריטוריאלי — אם נמנה אותו לפי מספר הדיביזיות — קטן יותר מכפי שהיה לפני המלחמה. הוא יכיל שש דיביזיות-רגלים, שתי דיביזיות משוריות ואחת מוטסת, נוסף על כריגדות עצמאיות. כן יכלול חטיבות ארטילריה ומהנדסים, שבאורח רשמי לא היו קיימות עד כה. בצבא הטריטוריאלי.

החידוש המעניין הוא הנסיון לכלול בצבא הטריטוריאלי את הדיביזיות המשוריות והמוטסת שכמובן איבדו קשה יותר מאשר אימונו של חיל-הרגלים. ושינוי נוסף: החיל יהיה מורכב ממתנדבים וממגויסים לפי חוק שירות-החובה הלאומי גם יחד.

חופשה לחיילים מעבר-לים

בזמן האחרון נדון בציבור הבריטי היתם שבין משך השירות והחופשה לגבי החיילים שבמפקדות שמעבר-לים, והצביעו על כך שבמשך שנתיים וחצי לא ניתנת כל קיצבת-חופשה למשלחות הצי המשרתות מעבר לים. בהשוואה לכך צוין כי חיילי צבא-הקרקע הנמצאים במזרח התיכון וכאים „לחופשת בית“ (28 יום ב„ממלכה המאוחדת“) אחת במשך תקופת-השירות שלהם מעבר לים, הנמשכת שלש שנים ושלושה חדשים; אלה שבמזרח הרחוק וכאים „לחופשת-בית“ אחת במשך שלש שנות שירותם, אך מחמת קשיי הספנות ניתנת חופשה זו רק לחייל אחד מכל חמשה. בחיל-האוויר אין מעניקים שום חופשת-בית לאנשים שבמזרח-התיכון, והרחוק במשך שתי השנים ומחצה של תקופת שירותם מעבר-לים.

מחירים של כלי-זין

לוח המחירים דלקמן נתפרסם בשבועון „החייל השוויצרי“, — (לשם השוואה עם ערך הלא- — יש לזקוט חישוב של 1/12 לערך).

פרנקים שוויצריים

140	רובה 7.5 מ"מ
26	תת-מקלע סטן — 9 מ"מ (ייצור המוני)
60.000	תותח בן 25 ליטרות (תותח-השדה הסטנדרטי של הצבא הבריטי)
160	כל פגז לתותח הנ"ל
400.000	טנק בן 28 טון (מסוג Wallzing Mathilda הבריטי הסטנדרטי המסייע לרגלים)
	טנק בן 18 טון (Cruiser Tank Valentine אחד הסוגים הנמנה על ציוד הדיביזיות הבריטיות המשוריות)
300.000	טנק צרצילי (Cruiser Tank) כבד — אחד הסוגים החדשים בציוד הדיביזיות הבריטיות המשוריות במלחמה זו)
600.000	מטוס קרב בעל מנוע אחד (תוצרת אמריקאית)
540.000	מפציץ טורפדו בעל מושב אחד (תוצרת אמריקאית)
650.000	מפציץ קל בעל שני מנועים (תוצרת אמריקאית)
1.100.000	מפציץ כבד בעל 4 מנועים („המבצר המעופף“, תוצרת אמריקאית)
1.950.000	מכונת ירייה של מטוס (במטוס קרב „ספיטפייר — 8 מכ"י כאלה)
2.400	